

čtvrtek 13. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Gn 22,1–19

Oběť našeho praotce Abraháma.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Bůh zkoušel Abraháma a řekl mu: „Abraháme!“ Odpověděl: „Tady jsem!“ Bůh pravil: „Vezmi svého syna, svého jediného syna, kterého miluješ, Izáka, a jdi do země Moria a obětuj ho tam jako celopal na jedné z hor, kterou ti označím.“

Abrahám vstal časně zrána, osedlal osla, vzal s sebou dva své služebníky a syna Izáka. Naštípal dříví pro celopal a vypravil se na místo, které mu Bůh jmenoval. Třetího dne, když Abrahám zdvihl oči, uviděl zдалky to místo. Tu pravil Abrahám svým služebníkům: „Zůstaňte zde s oslem, a já s chlapcem půjdeme tamhle, abychom se klaněli, a pak se k vám vrátíme.“

Abrahám vzal dříví na celopal, naložil je na svého syna Izáka a do rukou si vzal oheň a nůž. A tak oba dva šli spolu. Cestou se Izák obrátil na svého otce Abraháma a řekl: „Otče!“ Odpověděl: „Co je, můj synu!“ Izák nato: „Hle, tady je oheň a dříví, ale kde je ovce k celopalu?“ Abrahám odpověděl: „Bůh si vyhlédne ovci k celopalu, můj synu“ – a šli oba dva spolu dál.

Když došli na místo od Boha určené, Abrahám tam vystavěl oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka a položil ho na oltář, nahoru na dříví. Pak vztáhl Abrahám ruku a vzal nůž, aby zabil svého syna. Ale Hospodinův anděl na něho zavolal z nebe: „Abraháme, Abraháme!“ Ten se ozval: „Tady jsem!“ Anděl řekl: „Nevztahuj svou ruku na chlapce a nedělej mu nic zlého, neboť nyní vím, že se bojíš Boha, když mi neodpíráš svého syna, svého jediného syna.“ Abrahám pozdvihl své oči, a hle – za ním beran, který se chytil za rohy v křoví. Abrahám šel, vzal ho a obětoval jako celopal místo svého syna. Ab-

rahám nazval to místo „Hospodin se stará“, proto se dnes říká: „Na hoře, kde se Hospodin stará.“

Hospodinův anděl zavolal na Abraháma podruhé z nebe a řekl: „Při sobě samém přísahám – praví Hospodin – že jsi to udělal a neodepřel jsi mi svého syna, svého jediného syna, zahrnu tě požehnáním a rozmnožím tvé potomstvo jako nebeské hvězdy, jako písek na mořském břehu, a tvé potomstvo se zmocní brány svých nepřátel. V tvém potomstvu budou požehnány všechny národy země za to, že jsi mě poslechl.“

Potom se Abrahám vrátil k svým služebníkům a vydali se na cestu do Beršeby; a Abrahám tam zůstal bydlet.

Žl 116,1–2.3–4.5–6.8–9

Odp.: Před Hospodinem budu kráčet v zemi živých.

nebo: Aleluja.

Miluji Hospodina, neboť slyšel
můj prosebný hlas,
neboť naklonil ke mně svůj sluch
v den, kdy jsem ho vzýval.

Obepjaly mě provazy smrti,
dostihly mě smyčky podsvětí,
uvízl jsem v tísní a trýzni.
Hospodinovo jméno jsem vzýval:
„Ach, Hospodine, zachraň mi život!“

Hospodin je milostivý a spravedlivý,
Bůh náš je milosrdný.
Hospodin chrání prosté lidi;
pomohl mi, když jsem byl v bídě.

Vždyť vysvobodil můj život ze smrti,
mé oči ze slz, mé nohy z pádu.
Budu kráčet před Hospodinem
v zemi živých.

cyklus 2

1. čtení: Am 7,10–17

Jdi a prorokuj mému lidu!

Čtení z knihy proroka Amosa.

Betelský kněz Amasjáh vzkázal izraelskému králi Jorobeamovi: „Amos štvě proti tobě uprostřed izraelského domu. Země nemůže snést všechny jeho řeči. Tak totiž mluví Amos: Jorobeam zahyne mečem a Izrael bude vyhnán ze své země!“

Amasjáh řekl také Amosovi: „Vidoucí, seber se a uteč do judské země, tam se živ a tam prorokuj! V Betelu už prorokovat nesmíš, neboť zde je králova svatyně a říšský chrám.“

Amos odpověděl Amasjáhovi:
„Nejsem prorok ani prorocký učedník,
jsem pastýř a pěstitel smokvoní.
Hospodin mě vzal od stáda a řekl mi:
,Jdi a prorokuj mému izraelskému lidu!‘

Nyní slyš Hospodinovo slovo: Ty říkáš: ‚Neprorokuj proti Izraeli, neslintej na Izákův dům.‘ Proto tak praví Hospodin: ‚Tvá žena bude v městě nevěstkou, tvoji synové a tvé dcery padnou mečem, tvé pozemky budou rozděleny měřickým provazem, ty sám zemřeš v nečisté zemi; Izrael bude vyhnán ze své země.‘“

Žl 19,8.9.10.11

Odp.: Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Hospodinův zákon je dokonalý, občerstvuje duši,
Hospodinův příkaz je spolehlivý, nezkušenému dává moudrost.

Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.
Hospodinův rozkaz je jasný, osvětluje oči.

Bázeň před Hospodinem je upřímná, trvá navěky,
Hospodinovy výroky jsou pravdivé, všechny jsou spravedlivé.

Dražší jsou nad zlato, nad hojnost ryzího zlata,
sladší jsou nad med, nad šťávu z plástů.

Zpěv před evangeliem: 2 Kor 5,19

Aleluja. Bůh pro Kristovy zásluhy smířil svět se sebou, a nás pověřil kázáním o tomto usmíření. Aleluja.

Evangelium: Mt 9,1–8

Zástupy velebily Boha, že dal takovou moc lidem.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vstoupil na loď, přeplavil se na druhou stranu a přišel do svého města. A hle – přinášeli mu ochrnulého, ležícího na lůžku. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnulému: „Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy.“

Někteří z učitelů Zákona si však pomyslili: „Ten člověk se rouhá!“ Protože Ježíš poznal jejich myšlenky, řekl: „Proč smýšlíte špatně ve svém srdci? Vždyť co je snadnější – říci: ‚Odpouštějí se ti hříchy‘, nebo říci: ‚Vstaň a chod‘? Abyste však věděli, že Syn člověka má moc odpouštět na zemi hříchy“ – řekl ochrnulému: „Vstaň, vezmi své lůžko a jdi domů!“

A on vstal a odešel domů.

Když to zástupy viděly, zmocnila se jich bázeň a velebily Boha, že dal takovou moc lidem.